Andersen, Hans Christian (1805–75)

~~De Hellige~~

De skjønneste Violer drømte i Nat
De stode med Hovedet til Jorden,
Naar nu de med det Bedste blive født,
Saa drømmer Virkeligheden.

H. C. Andersen

218. Mag da draußen Schnee sich thürmen

Andersen(!)
Dänischer Dichter

3

46

Wohlgeboren

Fräulein Baronin von

Decken.

Theaterplatz — an d. Elbe.

in

Dresden.

LEIPZIG
17 SEP. 47

34

Manuscript.

Andersens Handschrift

Ancillon

1811

Kjøbenhavn den 4 April 1857.

Herr Hr Justitsraad Nielsen!

Her sender jeg Dem, efter Forlangende, en Haandskrift af H. C. Ørsted; en lignende af Fredrika Bremer leder jeg følge med, medens at Samleren ikke har en saadan.

Tidligere burde jeg have bragt Dem dette, men da De ogsaa vilde nu nogle Ord fra mig og jeg selv önskede at give Dem det i et Slags, som Udtryk saavel af min beundring for Dem, som Kunstner, som af min hjertelige Tak for Deres venlige Sind imod mig, saa udsatte jeg det til en

Tid jeg kom i Stemning.

De har imidlertid i Aftes venligst erindret mig om at erholde Digtets Haandskrift, og jeg iler derfor med at bringe samme, men min egen Skrivelse i Dag bliver kun Prosa.

Snart, naar Haven er grøn udenfor Deres Vinduer og alle Sommerfuglene synge, bringer jeg ogsaa min fattige Sang.

De og Deres herlige Kone ere begge, i den senere Tid, saa venligt komne mig imøde, jeg er Dem saa taknemlig derfor, jeg skatter Dem saa høit. Bliv mig altid god, som jeg er Dem oprigtigst

hengivne

H. C. Andersen

Til
Hr Instrumentmager og Kongelig [illegible] Nielsen,
Ridder af Dannebrogen.

Andersen

Graat Veir.

Den raae Taage hænger dorsk over Mark og By,
Det gider ikke engang regne fra den sorte Sky!
Selv Gaardens Ænder ligge som [illegible] hen og aan,
Med Hovedet bag Vingen og ligne Tænkestaan.
Ja [illegible] i Stolen sindrende, sovner ind
Den [illegible] Dalladaller med Graaden under Kind
Har gabet syv Gange, jeg med Fred det spaar,
Den over Skuldren falder det lange gule Haar!
Jeg selv sidder gjæspende med Tankerne paa tvers,
Jeg gider ikke læse mine egne Vers!

venlig Erindring af
H. C. Andersen

Leipzig 4 Juli 1841.

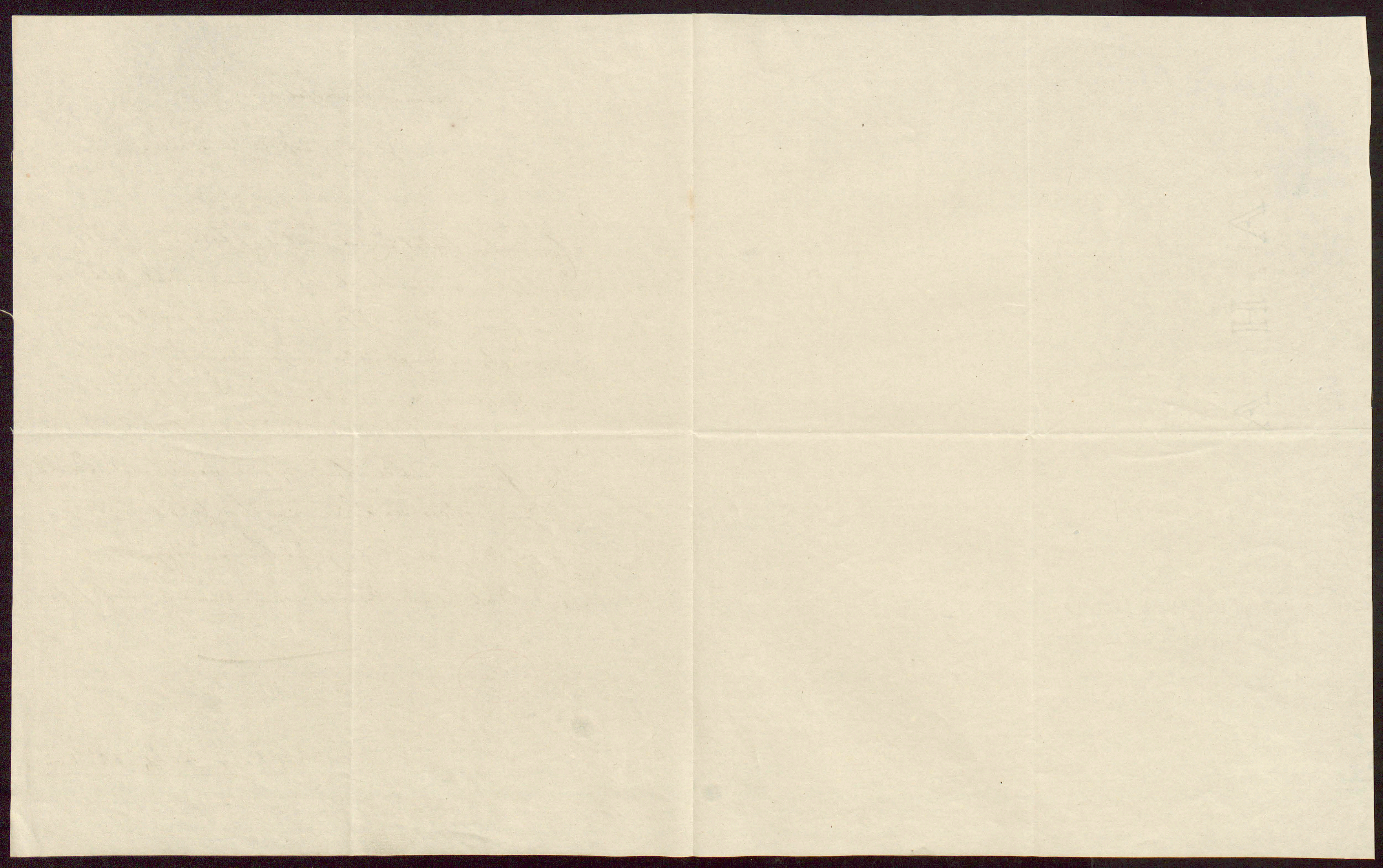
Andersen.

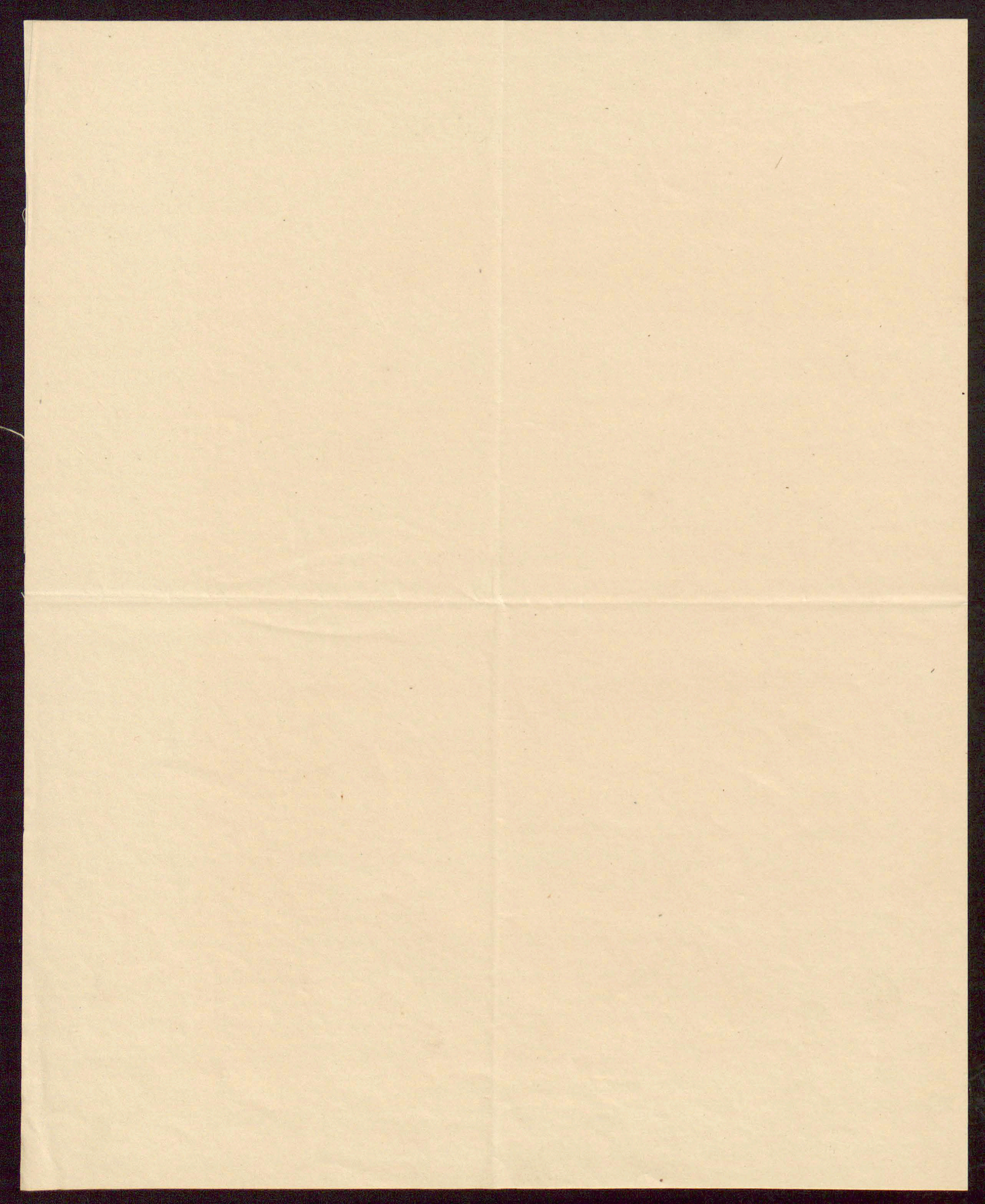
Freie Uebersetzung

der mir nicht ganz leserlichen Reime

Ein trüber Nebel hänget herab auf Feld und Stadt,
Noch besser, wenn es könnte sich vergessen niemal satt!
Die Hühner selbst im Hofe, zum Schnattern sonst so reg,
Die Köpfe in den Flügeln, versäumen ihr Geschwätz.
Die Großmama im Sessel giebt sich dem Schlummer hin,
Selbst das [illegible], das Hündchen unterm Kinn,
Schaut seufzend aus dem Fenster; wol weiß ich was ihn drückt,
Indem sie [illegible] die Locken, um ihren Hals gesteckt.
Ich selber sitze schläfrig, die Feder [illegible];
Auch dürfen meine Reime ermuntern mich nicht sehr.

Übersetzung des H. v. Pechlin.

Kjøbenhavn den 11 April 1847.

Deres Naade

Hvor har De dog behageligst overrasket
mig med det smukke, hjertelige Brev;
det kom som et Sommerens Solskin man
ikke drømmer om! imellem kom
Hine Erindringer staae ogsaa for mig
de milde Ansigter jeg saae i Via Fra=
=ttina; tak for Deres Venlighed mod
mig, og modtag min varmeste følte
Tak for den Interesse Deres Naade
synes at have for mine Eventyr;
fra Engeland har jeg om disse de
meest glædelige Efterretninger,
der staaer virkelig en Lykkens Stjerne
over min Digtning. At Eventyrene
skulle svæve over Canalen til Fran=
=krige, troer jeg ikke er umuligt
men viser Deres Naade mig en anden
Vei de skulle tage, nemlig over
Alperne.

det vil naturligviis glæde mig for=
=didet at han min Sygelænings
Børn Glæde igjen for det franske Falls
men jeg kand sandelig intet Huus
i Paris, nemlig Torloggens Huus,
hvor de Eune blive erobrugte. Med
ingen Overskuddet af mine Tiesle
hvile i Engeland, Holland &
har jeg selv havdt nogit at gjöre. de
ere, som andre fattige Emaa=
grant fra Sudsen ud i den vide
Norden og har fundet deres Tilhold.
Jeg har overtænkt Sagen og det
ønsker jeg nemd, og som jeg beder
deres Naade at sige den af deres
Mænner, som har overtaget Franskj=
=genner, er et Forslag, hvad Udfald
jeg skal Deres Hans svare for, men
nevar han selv intet bedre nemd;
altid er en Udvei.

Vil man sende mig det franske
Manuskript, eller i det mindste
et Udvalgt af Granskjöner, en 6 a 8

Stykker, jeg skal da lade dette Manu=
=script besørge til den franske Digter
Alfred de Vigny; han ønskede mig
under mit sidste Ophold i Paris,
mangen Kalvallin og kjendte den
Gang næsten slet intet af mig. Han
kom er ungefæhr og han og de Vigny
læste meget hvad der udkommer
i fransk Sprog; jeg tør næsten troe
at de nu kjende mig gjennem
en eller anden ungefæhr Oversættelse.
til Alfred de Vigny vilde jeg da
med Oversættelse Manuscriptet sende
et Brev og sige at her var en fransk
Gjengivelse af min Fantasi, om
han vilde læse det og dersom han
fandt Oversættelsen god og Kjen=
=skab værd at bringe frem i
Frankrige, om han da vilde være
dens Beskytter, maaskee indføre
den og skaffe en Udgiver: Forlægger.
Om dette er det ønsker jeg
nu at høre om det mig aller

San Gjør Forslag. —

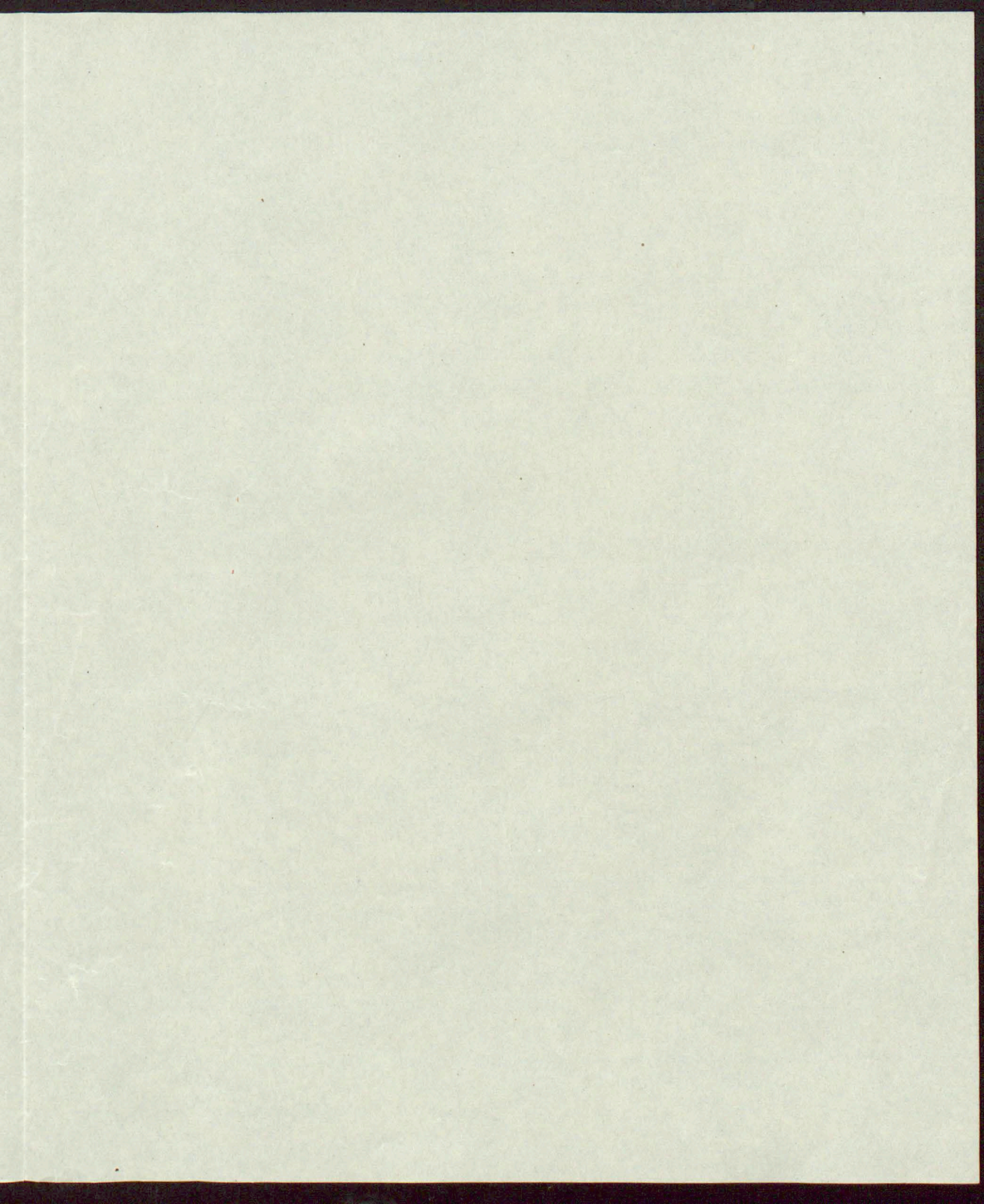
Her i Danmark er i disse Dage en ny Samling Eventyr udkommet, snarlig dog skulle sende i den hos Lorck i Leipzig udgivne samlede Udgave af mine "Skrifter", denne begynder med "Das Märchen meines Lebens" i 10 Bind, som jeg anbefaler Deres Naade, eftersom der er tilføiet Tillæg af den sidste Reise i Italien og hvad jeg fandt der.

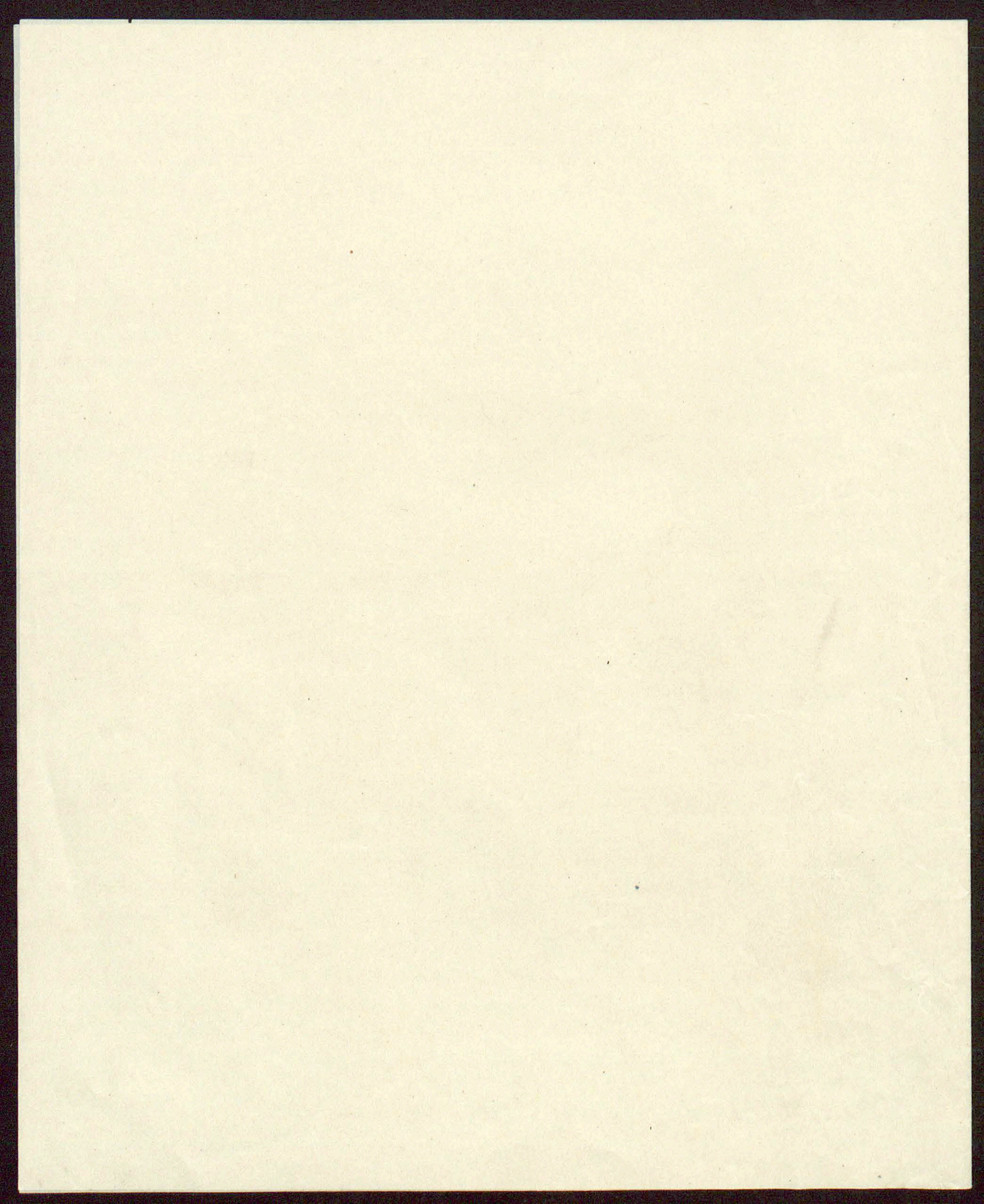
Det er mig ikke gaaet let at skrive Tydsk, derfor er Bogen her blevet dansk, men jeg vover at Deres Naade forstaaer det og har udtrykt mig tydeligere, end det allerede havde blevet Tilfældet.

Om 4 a 5 Uger reiser jeg rimeligviis til London.

Deres Naades taknemlige
hengivne

H. C. Andersen

Høiærede Hr.

Da min Kone talte med
Dem igaar, havde hun glemt,
at vi have Selskab paa Ons-
dag, da det er Dahlströms
Fødselsdag. Vi ere omtrent
mere paa Gaden i denne
Tid end sædvanligt. Paa
Løverdag spiser jeg hos Kongen,
paa Søndag er hele Familien
hos min Broder. Der
bliver dog, som De seer,
endeel Dage tilovers.
Det skulde være os kjært
om De vilde vælge een
af disse, og tilbringe med
os til Middag, ligesom
ellers mere Onsdage.

d. 13 Dec 1848 Deres
HCØrsted

S. T.

Herr H. C. Andersen
Ridder af Dannebr. o. fl. O.

Ørsted

5